

[Statsministeren.]

At det ærede Medlem fortsætter med sine Klager over Skatterne, særlig Ejendomsskatterne, ja, det er der vel heller ikke noget at sige til, det er nu en Gang det Omraade, paa hvilket det ærede Medlem bedst kan bevæge sig; men jeg synes jo unøgtelig, at denne Kritik alligevel ogsaa i nogen Grad rammer det ærede Medlems egne Folk. Saa vidt jeg husker, er det Kommunalbestyrelserne, der bestemmer, paa hvilket Grundlag Kommunens Indtægter skal tilvejebringes, de kan hvert 4de Aar fordele Byrden paa Indkomst og Ejendom, som de finder det hensigtsmæssigt, og da Venstre endnu har Magten i adskillige Sognekommuners Bestyrelse, forekommer det mig, at det mest besynderlige af det hele er, at de ikke for længst har imødekommet det Krav, som nu med en saadan Styrke føres frem overfor andre.

Det havde de jo i deres Magt, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som nu taler saa voldsomt mod Staten og Regeringen, der ikke vil forandre disse Skatter, kunde passende have henvendt sig til de sognekommunale Raad, som han før har henvendt sig til i anden Anledning, og have givet dem et Vink om, at nu skulde de se at lægge om paa dette Omraade, saaledes som de i alt Fald hvert 4de Aar har Adgang til det. Jeg kan nu godt tænke mig, at det ikke vilde hjælpe ret meget, for jeg antager, at den Skatteordning, man nu har, er den, det er muligt at arbejde med i Praksis, medens det ærede Medlems Taler ikke har noget med det praktiske Liv at gøre.

Jeg maa endelig bemærke, at mine Betragtninger om Skatternes Stigning ikke har haft den Mængde forskellige Hensigter, som jeg ser det ærede Medlem anføre. De har haft til Formaal at vise, at alle Borgerne her i Landet har faaet forøget Skattepaalæg i Løbet af de sidste 30 Aar, og at Landbruget er sluppet med den mindste Stigning, nemlig 3 Gange af, hvad Skatterne var for 30 Aar siden, medens Byernes Skatter er steget til 6 Gange saa meget, og for Landdistrikternes Skomagere, Skræddere, Smede, Lærere o. s. v. er Skatten steget til 11 Gange saa meget. Andet Formaal havde jeg ikke med disse Betragtninger end at vise denne Kendsgerning, og der er ingen Grund til at søge efter andre Formaal; jeg synes, at det i sig selv er af Interesse at faa fastslaaet dette.

Det ærede Medlem Hr. Krag har i sine Taler ogsaa nu sidst forlangt Klarhed over Resultatet af nogle Overvejelser, som jeg

ved Rigsdagens Aabning sagde burde iværksættes. Ja, da det var Overvejelser, der skulde iværksættes, kan jeg ikke opfylde det ærede Medlems Ønske om allerede nu at meddele Resultatet af dem. Det forekommer mig ogsaa nærliggende, at det først og fremmest er Landbrugets Folk, som skal overveje, hvordan Fremtiden kan betrygges, men i alt Fald, før denne Overvejelse har fundet Sted, er det ikke muligt at sige noget om Resultatet af den.

Det ærede Medlem beskæftigede sig igen med Andelsselskabet „Isvirki“. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke aabent siger, hvad der ligger bag dette Angreb. Hvis der er Sigtelser, der skal frem, synes jeg ikke, det ærede Medlem skal holde sig tilbage. Jeg maa maaske gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, det er en lidt mærkelig Behandling at give et Forretningsselskab, selv om det er et Andelsselskab. Hvis Forretningsfolk, der faar Laan i Handelsministeriet eller faar Eksportkreditter af Eksportkreditudvalget, skulde behandles paa samme Maade, som dette Andelsselskab er blevet, hvis de skulde frem her for aabne Døre, og det skulde undersøges, hvor stor Forrentning der er, hvordan deres Gældsforhold og deres Kreditforhold er, hvem der har faaet Dækning, og hvem der ikke har faaet Dækning, hvor meget der er solgt, og til hvilke Priser der er solgt, hvor meget der ligger usolgt, og om det kan sælges eller ikke — hvis en privat Forretningsmand blev behandlet paa den Maade, saa vilde der være Grund til at paatale det meget alvorligt, og jeg gaar ud fra, at i saa Fald vilde private Forretningsfolk bede sig fritaget for paa den Maade at faa Støtte af Staten.

Her staar vi overfor et Andelsselskab, som fattige Fiskere paa Færøerne selv har startet; med store Ofre har de skrabet 60 000 Kr. sammen som Andelskapital, og de har faaet en Grund og anden Støtte, saaledes at den samlede Kapital opgøres til 80 000 Kr. Og vel har de haft Vanskeligheder, og vel har de, der har ledet dette Foretagende, maaske ikke været saa kloge, som de skulde være, men at de nu skal behandles saaledes, som det er sket her, forekommer mig at være temmelig haardt og lidet rimeligt. Men de Grunde, det ærede Medlem har for sin Optræden i denne Sag, maa jo formodentlig være af en saadan Art, at han anser det for forsvareligt at behandle dem paa den Maade.

Jeg skal med Hensyn til Sagen blot tilføje til, hvad jeg før har sagt, at det